

ΔΙΑΤΑΞΗ
ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΣ ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΩΝ ΠΑΤΡΩΝ
(ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟ 51ΚΠΔ)

Εχοντας λάβει υπόψην:

Τη με ... έγκληση που υπέβαλε την2019 η ..., σε βάρος των α) ..., β) ...", γ) ..., για τα έγκλημα της Σωματικής Βλάβης Αδύναμων Ατόμων και διά παραλείψεως από υπόχρεο (άρ.312παρ.1,4ΠΚ, άρ.15ΠΚ), εκθέτω τα ακόλουθα:

I. Κατ' άρθρο 51παρ.3ΚΠΔ, «Αν ενεργήθηκαν προκαταρκτική εξέταση ή αυτεπάγγελτη προανάκριση κατά το άρθρο 245 παρ. 2 ή ένορκη διοικητική εξέταση και ο εισαγγελέας κρίνει ότι δεν προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για την κίνηση της ποινικής δίωξης, απορρίπτει την έγκληση με αιτιολογημένη διάταξή του που επιδίδεται στον εγκαλούντα».

II. Σύμφωνα με το άρθρο 312παρ.1,4ΠΚ, «Σωματική βλάβη αδυνάμων ατόμων, «1. Οποιος προκαλεί σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας σε ανήλικο ή σε πρόσωπο που δεν μπορεί να υπερασπίσει τον εαυτό του, εφόσον τα πρόσωπα αυτά βρίσκονται υπό την επιμέλεια ή την προστασία του δράστη βάσει νόμου, δικαστικής απόφασης ή πραγματικής κατάστασης, συνοικούν με τον δράστη ή έχουν μαζί του σχέση εργασίας ή υπηρεσίας, τιμωρείται: α) για την πράξη του άρθρου 308 παρ. 1 εδάφιο α', με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους, β) για την πράξη του άρθρου 309, με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών, γ) για την πράξη του άρθρου 310 παρ. 1 εδ. α', με φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών και αν επεδίωκε την πρόκληση βαριάς σωματικής βλάβης, με κάθειρξη και δ) για την πράξη του άρθρου 311, με κάθειρξη. 2 ... 3 ... 4. Με την πρόκληση σωματικής βλάβης κατά την παράγραφο 1 στοιχείο γ' εξομοιώνεται και η μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση σε βάρος των προσώπων της πρώτης παραγράφου». Σύμφωνα με την Αιτιολογική Έκθεση Ν.4619/2019, «Τροποποιείται αρχικά ο τίτλος του άρθρου, ώστε να αποσαφηνιστεί ότι η διάταξη καταλαμβάνει πλέον όλες τις πράξεις σωματικής βλάβης που στρέφονται κατά **αδύναμων ατόμων**, εφόσον βρίσκονται υπό την επιμέλεια ή την προστασία του δράστη βάσει νόμου, δικαστικής απόφασης ή πραγματικής κατάστασης, συνοικούν με τον δράστη ή έχουν μαζί του σχέση εργασίας ή υπηρεσίας. Έτσι η νέα διάταξη φιλοδοξεί να καλύψει και το έγκλημα της ενδοοικογενειακής βίας, το οποίο με τη μορφή που του έχει δοθεί στο ν. 3500/2006, εγείρει σοβαρά δογματικά προβλήματα (βλ. σχετικά Ε. Συμεωνίδου – Καστανίδου, Το νομοσχέδιο για την ενδοοικογενειακή βία, ΠοινΔικ 2006, σ. 1051, Α. Χαραλαμπίκη, Ο ν.3500/2006 για την αντιμετώπιση της ενδοοικογενειακής βίας, ΠΛογ 2008, σ. 720). Στην προτεινόμενη διάταξη απειλούνται αυξημένες ποινές για όλες τις μορφές της σωματικής βλάβης όταν τελούνται κατά των προσώπων που αναφέρθηκαν πιο πάνω (απλή, επικίνδυνη, βαριά και θανατηφόρα), χωρίς να θεωρείται πλέον αναγκαία η διαπίστωση συνεχούς

σκληρής συμπεριφοράς. Διευρύνεται άλλωστε η εφαρμογή του νόμου ώστε να επιβάλλονται οι ποινές αυτές για πράξεις που στρέφονται σε βάρος όλων των ανηλίκων και όχι μόνο εναντίον αυτών που δεν συμπλήρωσαν το δέκατο έβδομο έτος. Καταργείται επιπλέον η κακόβουλη παραμέληση των υποχρεώσεων, ως αυτοτελής τρόπος τέλεσης του εγκλήματος. *Το έγκλημα μπορεί βεβαίως να τελεστεί με παράλειψη, εφόσον υπάρχει ιδιαίτερη νομική υποχρέωση δράσης.* Έτσι η αναφορά στην κακόβουλη παραμέληση κρίθηκε περιττή. ... Αντίθετα, εξομοιώνεται με βαριά σωματική βλάβη η τέλεση βασανιστηρίων σε βάρος των αδύναμων προσώπων στα οποία αναφέρεται ο νόμος». **Λόγοι για τους οποίους, το άτομο αδυνατεί να υπερασπιστεί τον εαυτό του έναντι του δράστη είναι η νόσος, αναπηρία, το γήρας, ο υπνωτισμός, η νάρκωση, η πρόσδεση του θύματος κλ.** (Στον Μαργαρίτη, Ερμ.ΠΚ, άρ.312ΠΚ, αριθμ.6. Έτσι και Συμεωνίδου Καστανίδου, Εγκλήματα κατά προσωπικών αγαθών, σελ.153 «... Ή που δεν μπορούν να υπερασπιστούν τον εαυτό τους, επειδή, λχ είναι ανάπηρα ή ηλικιωμένα, ... »). Στον Αλ.Κωστάρα, Ποινικό Δίκαιο, Επιλογές Ειδικού Μέρους, σελ.369,370 αναφέρεται ότι: **«Ανυπεράσπιστα πρόσωπα** στα πλαίσια του άρ. 312 ΠΚ θεωρούνται τα πρόσωπα εκείνα, τα οποία αδυνατούν πλήρως ή εν μέρει να υπερασπισθούν τον εαυτό τους (έτσι και Ν. Ανδρουλάκης, ΠΔ, ΕιδΜ, σ. 172. Α. Γαβριηλίδης, ό.π., σ. 85. Λ. Μαργαρίτης, Βλάβες, σ. 551. Γ. Μπέκας, Προστασία, σ. 410. Α. Μπουρόπουλος, ΕρμΠΚ, Τόμ. Β', σ. 517. **Πλήρης αδυναμία αυτοϋπεράσπισης υπάρχει, όταν το θύμα δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να αντιδράσει και να προστατεύσει το εαυτό του. Αυτό συμβαίνει π.χ., όταν το θύμα είναι ναρκωμένο, κατάκοιτο, δεμένο κλπ. Αντίστοιχα μερική αδυναμία αυτοϋπεράσπισης υπάρχει, όταν το θύμα μπορεί μεν να αντιδράσει, αλλά στην κατάσταση που βρίσκεται δεν μπορεί να προστατεύσει αποτελεσματικά τον εαυτό του. Σε τέτοια μερική αδυναμία βρίσκεται π.χ. εκείνος ο οποίος έχει σπάσει το χέρι ή το πόδι του η είναι φρεσκοχειρουργημένος κλπ.** Δεν θεωρείται υπεράσπιση η φυγή και επομένως δεν χάνει την ιδιότητα του ανυπεράσπιστου το θύμα, που δεν φεύγει (Α. Γαβριηλίδης, ό.π., σ. 86. Λ. Μαργαρίτης, Βλάβες σ. 551. Γ. Μπέκας, Προστασία, σ. 410). Ο λόγος εξ άλλου, που εμποδίζει τα σχετικά πρόσωπα να υπερασπισθούν τον εαυτό τους είναι αδιάφορος. Έτσι ανυπεράσπιστος μπορεί π.χ. να είναι τόσο ένας τυφλός ή ανήμπορος γέρος, όσο και ένας παράλυτος νέος. Μπορεί επίσης να είναι μια ασθενής ή εγκυμονούσα ή λεχώνα γυναίκα, όπως βέβαια και κάποιος μεθυσμένος, αναισθητός κλπ. *Δεν είναι, κατά την ορθότερη άποψη, ανυπεράσπιστος εκείνος, ο οποίος, μολονότι θα μπορούσε να αντιδράσει, δεν αντιδρά φοβούμενος τις πιθανολογούμενες δυσμενείς επιπτώσεις της αντίδρασής του* (βλ. όμως αντίθετη άποψη Ν. Ανδρουλάκη, ΠΔ, ΕιδΜ σ. 173. Λ. Μαργαρίτη, Βλάβες, σ. 553. Γ. Μπέκα, Προστασία, σ. 411). Ως παράδειγμα αναφέρεται στην επιστημονική Βιβλιογραφία η περίπτωση του ρωμαλέου μεν, αλλά πάμπτωχου και πολύτεκνου εργάτη, ο οποίος δέχεται να τον χτυπάει ο γέρος εργοδότης του και δεν διανοείται καν να αμυνθεί από τον φόβο της βέβαιης απόλυσής του. Το επιχείρημα της αντιλέγουσας άποψης ότι η τυποποίηση της σχέσης εξάρτησής ως ιδιαίτερης ιδιότητας του δράστη δεν εμποδίζει την αξιοποίησή της και στο υλικό αντικείμενο, συνιστά απαγορευμένη αναλογική εφαρμογή του νόμου, που διευρύνει κατά τρόπο αντίθετο προς την αρχή της νομιμότητας (άρ. 7 παρ. 1 Συν) τα όρια του αξιοποιήσιμου. **Άλλωστε ο νόμος μιλάει για «αδυναμία» των ανυπεράσπιστων προσώπων, εννοώντας προφανώς την φυσική και όχι την ηθική ή ψυχική αδυναμία** (βλ. ΑΠ 1372/2007, ΠΧρ 2008, σ. 416, που συνδέει την αδυναμία των ανυπεράσπιστων προσώπων με την «ιδιοσυστατική μειονεξία τους»). Το ως άνω έγκλημα της σωματικής βλάβης ανήλικου και αδύνατου προσώπου, δεν αποτελεί διακεκριμένη περίπτωση του βασικού του άρθρου 308 ΠΚ, αλλά είναι

ιδιώνυμο και συνεπώς έχει αυθυπαρξία και αυτοτέλεια έναντι της απλής σωματικής βλάβης, επί της οποίας υπερισχύει λόγω της σχέσης της ειδικότητας (Α.Π.534/2012, ΑΝΟΜΟΣ). Το αδίκημα της σωματικής βλάβης, που θεσμοθετείται για να προστατευθεί η σωματική ακεραιότητα του ανθρώπου, είναι υπαλλακτικώς μικτό έγκλημα, η αντικειμενική υπόσταση του οποίου περιλαμβάνει όχι μόνο ορισμένη ενέργεια αλλά και ορισμένο αποτέλεσμα, που συνίσταται, είτε στην πρόκληση σωματικής κακώσεως, είτε στην πρόκληση βλάβης της υγείας του παθόντος και που διαβαθμίζεται, αναλόγως της σπουδαιότητας αυτής, σε απλή και σε εντελώς ελαφρά, η οποία, χωρίς να είναι επουσιώδης, έχει επιπόλαιες συνέπειες. Επομένως, για τη στοιχειοθέτηση του ανωτέρω ιδιώνυμου εγκλήματος της ενδοοικογενειακής βίας, της απλής σωματικής βλάβης, απαιτείται πέραν της πρόκλησης σωματικής κάκωσης ή βλάβης της υγείας από ένα μέλος της οικογένειας σε άλλο μέλος της ίδιας οικογένειας και δόλος του δράστη κατευθυνόμενος στην παραγωγή αυτών των αποτελεσμάτων. Η σωματική κάκωση μπορεί να είναι ταυτόχρονα και βλάβη της υγείας χωρίς να είναι τούτο απαραίτητο. Αλλά και η βλάβη της υγείας μπορεί να επέλθει και χωρίς σωματική κάκωση. Σωματική κάκωση είναι κάθε εξωτερική επενέργεια επί του σώματος, όπως τραύματα εκδορές, οιδήματα, παραμορφώσεις κλπ, ενώ βλάβη της υγείας κάθε διατάραξη των πνευματικών λειτουργιών, η κάκωση δεν μπορεί να είναι συγχρόνως και βλάβη της υγείας αλλά η βλάβη της υγείας μπορεί να επέλθει και χωρίς κάκωση, καθώς επίσης μπορεί να επέλθει η καθεμία χωριστά ή να είναι η μία συνέπεια της άλλης και δεν δημιουργείται αντίφαση από τη σωρευτική παραδοχή σωματικής κάκωσης και βλάβης της υγείας (Α.Π.2055/2019, αδημ.).

III. Σύμφωνα με την έγκληση, «το χρονικό διάστημα 2010 – ... 2018, που η εγκαλούσα υπηρετούσε στο Τμήμα Τακτικών Εξωτερικών Ιατρείων του ..., υφίστατο καθημερινώς από την προϊσταμένη του Τμήματος ... εξευτελιστική συμπεριφορά και ένα απίστευτο εργασιακό mobbing – εργασιακό εκφοβισμό, εις γνώσιν των δύο άλλων εγκαλουμένων, που την οδήγησε στην από ...2018 απόπειρα αυτοκτονίας για να βάλει τέλος στην κατάσταση που την ταλαιπωρούσε, λαμβάνοντας 40 δισκία ηρεμιστικών πριν αναλάβει εργασία την 06:30 και αφήνοντας επιστολή αποχαιρετισμού για να τη βρει το προσωπικό. Ζητεί, δε, την ποινική δίωξη των εγκαλουμένων για την ενεργή συμμετοχή της πρώτης και την παθητική συμμετοχή των υπολοίπων, διότι με τις συνεχείς πράξεις τους διαμορφώθηκαν οι συνθήκες που την οδήγησαν να προκαλέσει την απώλεια της ζωής της». Από την προκαταρκτική εξέταση που διενεργήθηκε και συγκεκριμένα από την έγκληση τις καταθέσεις των μαρτύρων, τα έγγραφα, σε συνδυασμό με την παροχή εξηγήσεων των εγκαλουμένων προκύπτει ότι: Την ...2010, η εγκαλούσα μεταφέρθηκε υπηρεσιακά στο Τμήμα Τακτικών Εξωτερικών Ιατρείων του Γ.Ν. ..., όπου προϊσταμένη του Τμήματος ήταν η πρώτη εγκαλούμενη. Όταν αποφασίστηκε να παραμείνει η εγκαλούσα μόνιμη νοσοκόμα στην χειρουργική κλινική, άρχισε να αντιμετωπίζει ειρωνική και προσβλητική συμπεριφορά από την πρώτη εγκαλούμενη, ακόμη και ενώπιον του προσωπικού ή των ασθενών και των συνοδών τους, με χαρακτηρισμούς όπως «παρθένα», «... (δηλ. ο σύζυγος) σου σε περιμένει», «πρέπει να τα κρύβουμε από τον άνδρα και να κάνουμε ότι θέλουμε στη ζωή μας», «χθες βράδυ σε ξε... ο ...», κ.ο.κ. Καθημερινώς απειλούσε ότι θα την διώξει από το Τμήμα, ανέθετε στην εγκαλούσα να καθαρίζει το Ιατρείο και τα εργαλεία, να φτιάχνει γάζες για ασθενείς, που ήταν εκτός των αρμοδιοτήτων της, χωρίς να της χορηγεί υλικό εργασίας και έστελνε πάντα κάποιον άλλο μαζί της για να την ελέγχει κατά την παραλαβή των

υλικών η για να την επιβλέπει συνεχώς, ενώ της προκαλούσε δυσχέρειες όταν η εγκαλούσα μετέβαινε για κάποιες υποθέσεις του Τμήματος. Τον ... 2018 η εγκαλούσα παρουσίασε αιμορραγίες, πλην όμως η πρώτη εγκαλούμενη αρνήθηκε να της χορηγήσει άδεια λέγοντας «αμάν ρε ... εσύ και οι αιμορραγίες σου», την οποία έλαβε μετά από παρεμβολή της τρίτης εγκαλούμενης και την εισαγωγή της στο χειρουργείο. Την κορόιδευε, την αποκαλούσε «χαζή», επειδή βοηθούσε του χειρουργούς του Τμήματος, υφιστάμενη με τη συνολική καθημερινή συμπεριφορά της πρώτης εγκαλουμένης εργασιακό mobbing – εργασιακό εκφοβισμό, για το οποίο είχε ενημερώσει τις δεύτερη και τρίτη εγκαλουμένη, καθώς και το Σωματείο «...» και το Διοικητή του Νοσοκομείου, λαμβάνοντας ως απάντηση υποσχέσεις και παραινήσεις για επίδειξη υπομονής. Απελπισμένη και πιστεύοντας ότι δεν μπορούσε να βρει λύση, η εγκαλούσα, την ...2018 το απόγευμα έγραψε αποχαιρετιστήρια επιστολή προς το σύζυγό της και προς τη νοσηλευτική υπηρεσία του Νοσοκομείου. Την ...2018, πριν την ανάληψη των καθηκόντων της την 06:30, εντός του γραφείου έλαβε διά στόματος 40 δισκία ηρεμιστικών για να αυτοκτονήσει, αφήνοντας την επιστολή στο γραφείο της. Κατά την ώρα της κατάποσης η εγκαλούσα τηλεφώνησε στο εφημερεύον προσωπικό του Νοσοκομείου το οποίο άμεσα πρόστρεξε προς βοήθεια. Στη συνέχεια η δεύτερη εγκαλούμενη τη μετέθεσε στην ..., διότι, όπως της είπε, «είσαι στιγματισμένη, έχεις εκθέσει το Νοσοκομείο σε όλη την Ελλάδα και προσέβαλες το Νοσοκομείο με αυτή την πράξη». Σύμφωνα με το Ενημερωτικό Σημείωμα Εξόδου του ΓΝ ..., η εγκαλούσα υπεβλήθη σε πλύση στομάχου (αναφερόμενη εκούσια λήψη 30tbs Lexotanil), παραμένοντας απύρετη καθ' όλο το διάστημα της νοσηλείας (...-...2018) της και αιμοδυναμικά σταθερή, ενώ διαπιστώθηκε ότι έπασχε από Υποθυροειδισμό και Καταθλιπτική συνδρομή για της οποίας της συνεστήθη Ψυχολογική εκτίμηση.

IV. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω προκύπτει ότι η εγκαλούσα, επί καθημερινής βάσεως και για πολλά χρόνια, υφίστατο εργασιακό εκφοβισμό από την πρώτη εγκαλουμένη, η οποία προέβαινε σε ανάρμοστες συμπεριφορές στα πλαίσια της υπηρεσίας της. Άπασες οι εξυβριστικές, αντιδεοντολογικές συμπεριφορές της πρώτης εγκαλουμένης ήταν γνωστές στην Τομεάρχη του ΤΕΙ και τη Δ/σα το Νοσοκομείο – δεύτερη και τρίτη εγκαλουμένες, οι οποίες ουδέν έπραξαν για την αντιμετώπιση της εκφοβιστικής συμπεριφοράς της άμεσα προϊσταμένης της εγκαλούσας. Η εγκαλούσα επικαλείται ότι υπέστη εργασιακό mobbing, χωρίς, όμως, αντίστοιχες ψυχολογικές ή οργανικές επιπτώσεις να αποδεικνύονται από έγγραφα – ιατρικά πιστοποιητικά Ψυχολόγου – Ψυχοθεραπευτή ή άλλης αντίστοιχη ειδικότητας. Σε κάθε περίπτωση ως mobbing (ορ.κατωτέρω Αρ.Καϊνή – Μ.Σαρίδη) ορίζεται «κάθε καταχρηστική συμπεριφορά που εκδηλώνεται με λόγια, πράξεις, γραπτά μηνύματα και μπορεί να ζημιώσει την προσωπικότητα, την αξιοπρέπεια ή τη σωματική ή ψυχική ακεραιότητα του ατόμου, να θέσει σε κίνδυνο την εργασία του ή να διαταράξει το εργασιακό κλίμα (Namie,2003). Πιο συγκεκριμένα, «η απασχόληση βιώνεται ως απάνθρωπη, και οι εργαζόμενοι αισθάνονται ότι είναι αποκλεισμένοι από το κοινωνικό περιβάλλον στους χώρους και αντιμετωπίζουν απαιτήσεις ασυμβίβαστες με την εργασία χωρίς να έχουν τις φυσιολογικές δυνατότητες για να τις αντιμετωπίσουν». Όπως χαρακτηριστικά αναφέρουν οι Αρ.Καϊνή και Μ.Σαρίδη¹, η πρώτη φάση της παρενόχλησης αποσκοπεί στην αποσταθεροποίηση του θύματος. Πρέπει λοιπόν να συμβουλευτεί έναν ψυχίατρο

¹ Το mobbing στον εργασιακό χώρο. Επιπτώσεις mobbing στο χώρο της υγείας Ανασκοπική μελέτη, http://journal-ene.gr/wp-content/uploads/2013/11/mobbing_ergosiako_xoro.pdf.

ή έναν ψυχοθεραπευτή προκειμένου να εξασφαλίσει την απαραίτητη ενέργεια για να αμυνθεί. Οι ψυχίατροι και οι γιατροί-σύμβουλοι της κοινωνικής ασφάλισης καλούνται τότε να αναλάβουν την προστασία των θυμάτων και να διευθετήσουν τα επαγγελματικά προβλήματα, ενώ οι λύσεις που πρέπει να δοθούν είναι νομικές.

Στα πλαίσια αυτά, κάθε θύμα και εν προκειμένω η εγκαλούσα μπορεί να²:

- 1) Να αξιώσει την άρση της προσβολής και την παράλειψή της στο μέλλον,
- 2) Να αξιώσει την καταβολή χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης, καθώς και αποζημίωση για οποιαδήποτε τυχόν θετική (υλική) ζημία υπέστη,
- 3) Να θεωρήσει την συμπεριφορά που υφίσταται ως «μονομερή βλαπτική μεταβολή» (δηλαδή εξαναγκασμό σε παραίτηση) και συνακόλουθα να αξιώσει την καταβολή αποζημίωσης απόλυσης, όπως ακριβώς θα είχε δικαίωμα να πράξει αν είχε χωρήσει καταγγελία της σύμβασης εργασίας,
- 4) Να ασκήσει αγωγή για αποζημίωση εργαζομένου σε περίπτωση πρόκλησης εργατικού ατυχήματος ή επέλευσης επαγγελματικής νόσου,
- 5) Να προβεί σε αναφορά στην Επιθεώρηση Εργασίας,
- 6) Να υποβάλει μήνυση για παραβίαση της αρχής ίσης μεταχείρισης ανεξαρτήτως φυλετικής ή εθνοτικής καταγωγής, θρησκευτικών ή άλλων πεποιθήσεων, αναπηρίας, ηλικίας ή γενετήσιου προσανατολισμού (Ν.4443/2016, άρ.82ΑΠΚ), καθώς και για κατά περίπτωση επιμέρους στοιχειοθετούμενα αδικήματα του ποινικού κώδικα, όπως η εξύβριση (361 ΠΚ), η συκοφαντική δυσφήμιση (363 ΠΚ), η εκβίαση (385 ΠΚ) κλπ.

Η εγκαλούσα, σύμφωνα με την έγκλησή της, παρουσίασε σοβαρά ψυχολογικά συμπτώματα (αυτοκτονική τάση, άγχος, κατάθλιψη), που είναι ικανά να επιφέρουν μία σειρά ψυχοσωματικών διαταραχών στην εργαζόμενη, η οποία θα μπορούσε να ασκήσει όλες τις ανωτέρω νομικές οδούς για να υπερασπιστεί τον εαυτό της και να ασκήσει τα νόμιμα δικαιώματά της. Αν και υφίστατο την προπεριγραφόμενη συμπεριφορά, ωστόσο είχε τη δυνατότητα να ανταποκρίνεται στην καθημερινότητά της, να εργάζεται και να απευθύνεται στους ανωτέρω της, καθώς και σε συνδικαλιστικό όργανο για να αντιμετωπίσει την κατάσταση που βίωνε. Άλλωστε, η κατάθλιψη από την οποία έπασχε είναι αντιμετωπίσιμη κατάσταση και σε καμία περίπτωση, τόσο αυτή όσο και το άγχος, δεν μπορούν να δικαιολογήσουν την απραξία ως προς την επιλογή της νομικής οδού, για τις εξυβρίσεις, σωματικές βλάβες που υπέστη από τη συμπεριφορά της πρώτης εγκαλουμένης, για τα οποία δεν υπεβλήθη νομότυπα έγκληση εντός τριμήνου από τις πράξεις. Άλλωστε, τελικώς, η ίδια υπέβαλε την υπό κρίση έγκληση την ...2019 (μετά την από ...2018 λήψη 40 χαπιών Lexotanil), για τη μεθοδευμένη πρόκληση πόνου που υπέστη, ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη κατ' εξακολούθηση, ωστόσο, όμως, για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος της Σωματικής Βλάβης αδύναμου ατόμου που υφίσταται σωματική βλάβη της υγείας του, πρέπει αυτό (το ανυπεράσπιστο) να «μην μπορεί να υπερασπιστεί τον εαυτό του», κάτι το οποίο – εν προκειμένω - από ουδέν ιατρικό έγγραφο ή αντίστοιχο πιστοποιητικό Ψυχολόγου ή άλλης αντίστοιχης ειδικότητας προκύπτει. Σε κάθε περίπτωση αν και η εγκαλουσα βίωνε δυσχερή εργασιακή κατάσταση, ωστόσο δεν διακατεχόταν από «φυσική αδυναμία» να αντιδράσει και να προστατεύσει αποτελεσματικά τον εαυτό της. Συνακόλουθα, δεδομένου ότι δεν στοιχειοθετείται αντικειμενικά το στοιχείο «σε πρόσωπο που δεν μπορεί να υπερασπιστεί τον εαυτό

² Δάφνη Σιώπη, ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΗΘΙΚΗΣ ΚΑΙ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗΣ ΠΑΡΕΝΟΧΛΗΣΗΣ, [https://www.siopi-law.gr/post/190-to-fainomeno-tis-ithikis-kai-psyxologikis-parenoxlisis-ston-xoro-ergasias-\(mobbing\)-nomiki-prostasia-ergazomenoy](https://www.siopi-law.gr/post/190-to-fainomeno-tis-ithikis-kai-psyxologikis-parenoxlisis-ston-xoro-ergasias-(mobbing)-nomiki-prostasia-ergazomenoy), Μιχάλη Καρβέλη, Mobbing: Η ηθική παρενόχληση των εργαζομένων στο χώρο εργασίας, https://www.huffingtonpost.gr/mihalis-karvellis/mobbing-i-ithiki-parenoxlisi-ton-ergazomenon-sto-horo-ergasias_b_17962668.html.

του» της νομοτυπικής μορφής του άρθρου 312παρ.1,4ΠΚ, θα πρέπει η έγκληση να απορριφθεί, κατ' άρθρον 51ΚΠΔ, ως κατά νόμο αστήρικτη.

Τέλος, σύμφωνα με το άρθρο 580παρ.4ΚΠΔ, «4. Ο εισαγγελέας όταν αρχειοθετεί τη μήνυση (άρθρο 43) ή απορρίπτει την έγκληση (άρθρο 51) επιβάλλει τα δικαστικά έξοδα σε βάρος του μηνυτή ή του εγκαλούντος, αν πειστεί ότι η μήνυση ή η έγκληση ήταν εντελώς ψευδής και έγινε από δόλο. Το ποσό των εξόδων είναι ίσο με εκείνο που επιβάλλεται στον κατηγορούμενο που καταδικάζεται από το μονομελές πλημμελειοδικείο». Τα όσα αναφέρθηκαν στην έγκληση είναι αληθή γεγονότα, τα οποία, όμως, δεν στοιχειοθετούν την αντικειμενική μορφή του εγκλήματος του άρθρου 312ΠΚ, ως νομοθετήθηκε, χωρίς να αποκλείεται αστική ή πειθαρχική ευθύνη των εγκαλουμένων (σχετ.υπ' αριθμ.πρωτ....2020 έγγραφο Γ.Ν. ... για την πειθαρχική διαδικασία). Για το λόγο αυτό δεν επιβάλλονται τα δικαστικά έξοδα σε βάρος της εγκαλούσας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΑΠΟΡΡΙΠΤΟΥΜΕ τη με ... έγκληση της ..., κατ.Πατρών σε βάρος των α) ..., προϊσταμένης των Τακτικών Εξωτερικών Ιατρείων, β) ..., γ) ..., για τα έγκλημα της Σωματικής Βλάβης Αδύναμων Ατόμων και διά παραλείψεως από υπόχρεο (άρ.312παρ.1,4ΠΚ, άρ.15ΠΚ), που φέρεται να έχει τελεστεί στην ... το χρονικό διάστημα 2010 –2018.

....2020

Η ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ

Α.ΣΤΕΦΑΝΙΔΟΥ
ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ

